

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C/1734 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 4229
Datum van uitspraak 24 december 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/227 - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002481128-0001-0014-01-01-1

Not.nr. OU.66.L4.003886/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 2040 (ON - overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv)
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

2. nr. 2041 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

de eerste en de tweede, als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

A. hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

- a. het optrekken of plaatsen van een constructie
- b. het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
- c. het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van de ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

meer bepaald in strijd met het besluit van de Bestendige Deputatie van 2 oktober 2014, de voorwaarden opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning niet te hebben nageleefd, namelijk:

- langsheen de zijdelingse perceelsgrenzen geen groenscherm te hebben aangebracht met een breedte van twee meter en een hoogte van vijf meter;

PAGE 01-00002481128-0002-0014-01-01-4

- het oorspronkelijk maaiveld vanaf dertien meter achter de achtergevel van de loods niet hebben hersteld;
- geen noodzakelijke maatregelen te hebben getroffen om de eventuele wateroverlast op de aanpalende percelen te hebben voorkomen, waardoor er via een achterliggende aanpalende weide water terecht komt op de eigendom van de firma
gelegen aan de te ;

te in de periode van 7 juni 2016 tot de datum van het bevel tot dagvaarding (st. 3-4, 20, 22 en 54-55);

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de eerste als zaakvoerder van de tweede, die op haar beurt als doel heeft de handel in onroerende goederen (zie doel vennootschap).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., eerste lid, 1° en tweede lid de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, O 10^e bis kamer, besliste bij vonnis van 23 december 2019 op tegenspraak als volgt:

“Vult de dagvaarding aan en zegt dat de plaats en datum van de feiten als volgt moet worden omschreven:

Te in de periode van 07 juni 2016 tot 16 april 2019

OP STRAFGEBIED

- spreekt de eerste beklagde en de tweede beklagde **vrij** voor de feiten van de enige tenlastelegging, voor zover ze betrekking hebben op het vervullen van de voorwaarde ‘Geen noodzakelijk maatregelen te hebben getroffen om de eventuele wateroverlast op de aanpalende percelen te hebben voorkomen, waardoor er via een achterliggende aanpalende weide water terecht komt op de eigendom van de firma
te ;

Wat de eerste beklagde,

betreft

- **veroordeelt** de eerste beklagde, voor de feiten van de **enige tenlastelegging, behoudens wat betreft de voormelde voorwaarde waarvoor de vrijspraak werd verleend**, tot:
 - een **geldboete** van **2.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot **16.000,00 euro**;
 - en verleent de beklagde gewoon **uitstel voor de helft van de geldboete** voor een periode van **3 jaar**;
 - spreekt tegen de beklagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**;
 - veroordeelt de beklagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**;
 - legt bovendien aan de veroordeelde een **vergoeding** op van 54,76 euro;
 - veroordeelt de beklagde (hoofdelijk met de tweede beklagde) tot de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 59,20 euro;

Wat de tweede beklagde

betreft

- **veroordeelt** de tweede beklagde, voor de feiten van de **enige tenlastelegging, behoudens wat betreft de voormelde voorwaarde waarvoor de vrijspraak werd verleend**, tot:
 - een **geldboete** van **2.000,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot **16.000,00 euro**, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;
 - en verleent de beklagde gewoon **uitstel voor de helft van de geldboete** voor een periode van **3 jaar**;
 - spreekt tegen de beklagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8) en aldus gebracht op 200,00 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden**;
 - veroordeelt de beklagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**;

- legt bovendien aan de veroordeelde een **vergoeding** op van 54,76 euro;
- veroordeelt de beklaagde (hoofdelijk met de eerste beklaagde) tot de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 59,20 euro;

Laat een overig gedeelte ten kosten van de Belgische Staat.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt het **herstel** met betrekking tot het perceel gelegen te
kadastraal gekend als eigendom van
ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te
door het herstellen van het oorspronkelijk maaiveld vanaf 13 meter
achter de achtergevel van de loods, het overbruggen van het niveauverschil tussen de buffer
en het terrein, op 13 meter achter de achtergevel van de loods, met een lichte helling.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **6 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

OP BURGERLIJK GEBIED

- houdt de beslissing over de **burgerlijke belangen** aan overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 januari 2020 door de beklaagde tegen "alle beschikkingen van het vonnis, conform grievenformulier";
- 17 januari 2020 door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagde tegen "alle beschikkingen op strafgebied";
- 17 januari 2020 door het openbaar ministerie ten aanzien van de tegen "alle beschikkingen op strafgebied";
- 21 januari 2020 door lasthebber *ad hoc* van de tegen "alle beschikkingen van het vonnis conform grievenformulier".

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 14 januari 2020 door de advocaat van de beklaagde ;

- 17 januari 2020 door het openbaar ministerie ten aanzien van beide beklaagden;
- 21 januari 2020 door de lasthebber *ad hoc* van de

1.4 Op de rechtszitting van 29 januari 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van partijen en na het openbaar ministerie te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 27 mei 2021.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

Op de rechtszitting van 27 mei 2021 werd de zaak uitgesteld naar de rechtszitting van 19 november 2021 met het oog op het laten vaststellen van het herstel dat de beklaagden stelden te hebben uitgevoerd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 19 november 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____
- de _____ in haar middelen van verdediging vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*;
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 23 december 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf, door aankruising van de rubriek "*Straf en/of maatregel*". In deze rubriek formuleerde de beklaagde echter ook grieven met betrekking tot de schuld, meer bepaald met betrekking tot de telastlegging A voor wat betreft het niet voorzien van een groenscherm en het herstel van het oorspronkelijk maaiveld. In de rubriek "*Andere*" stelde de beklaagde het niet eens te zijn met de beslissing van de eerste rechter over de herstellvordering.

Het openbaar ministerie betwist in het ten aanzien van de beide beklaagden ingediende grievenformulier de gedeeltelijke vrijspraak van de beide beklaagden voor de telastlegging A. Daarnaast meent het dat de door de eerste rechter aan beide beklaagden opgelegde straffen te laag zijn.

De _____ duidde in het grievenformulier een grief aan over de straf en de herstellvordering.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 Alle hoger beroepen zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

De (advocaat van de) beklaagde _____ verklaarde op de rechtszitting van 19 november 2021 afstand te doen van zijn grieven over de schuld. Het hof verleent hem hiervan akte.

Als gevolg van deze afstand en als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter tot de schuld van de beide beklaagden aan de telastlegging A voor wat betreft het groenscherm en het oorspronkelijk maaiveld, definitief.

3. De dagvaarding werd op 4 maart 2019 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van Oudenaarde (ref.: _____ overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“Op 07 juni 2016 gaan de verbalisanten, na aanafte van de stedenbouwkundige ambtenaar van de stad _____ ter plaatse aan de _____ te

Volgens de voorwaarden die zijn vermeld in de voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning dient aan volgende voorwaarden te worden voldaan:

- a) Ter hoogte van de zijdelings en achterliggende perceelsgrenzen dient er een streekeigen groenscherm met een breedte van 2 meter en een minimum hoogte van 5 meter aangelegd te worden.*
- b) Ter hoogte van de 2-meter brede bufferstrook dient het natuurlijk maaiveld gerespecteerd te worden. Taluds dienen voorbij deze strook aangelegd te worden.*

- c) Het oorspronkelijke maaiveldniveau dient vanaf 13 meter achter de achtergevel van de loods te worden hersteld, het niveauverschil tussen de buffer en het terrein, op 13 meter achter de achtergevel van de loods, dient met een lichte helling te worden overbrugd.
- d) De bouwheer dient de nodige maatregelen te treffen om de eventuele wateroverlast op de aanpalende percelen te voorkomen.

De verbalisanten stellen evenwel het volgende vast:

- Langsheen de zijdelingse perceelsgrenzen is er een groenscherm aanwezig doch dit groenscherm heeft geen breedte van 2 meter en is zeker geen 5 meter hoog.
- Het oorspronkelijk maaiveld is niet hersteld vanaf 13 meter achter de achtergevel van de loods. De grond is ter plaatse opgehoogd met kiezelstenen.
- Via een achterliggende aanpalende weide komt er water terecht op de eigendom van de firma _____ gelegen in de _____ te _____

De eerste beklagde verklaart op 14 september 2016, samengevat en in essentie, dat hij de nieuwe zaakvoerder is van de _____ aangezien de vorige zaakvoerder, _____ hem alle aandelen verkocht. Geconfronteerd met de vaststellingen van de verbalisanten stelt hij het volgende:

Volgens mijn bevindingen is het maaiveld wel degelijk hersteld voor de afstand van 13 meter. Het groenscherm is inderdaad aanwezig maar nog niet volgroeid. Het is namelijk zo dat de planten nog moeten groeien. Ik kan u wel vertellen dat wij vandaag een onderhoud hebben gehad met een medewerker van de dienst stedenbouw van de stad _____ zijnde _____ In overleg met _____ en de burgemeester van _____ (die reeds in kennis is van de zaak) gaan alle partijen de zaak herbekijken. De grond naast het perceel in kwestie staat te koop en ik heb daarop een optie genomen. Als alles volgens plan verloopt gaan de twee percelen volledig hertekend worden en tesamen gevoegd worden. Wij zullen dan, in samenspraak met de dienst stedenbouw een volledig nieuw dossier openen.

Op 8 september 2017 begeven de verbalisanten zich opnieuw ter plaatse, zij stellen vast dat toestand er onveranderd is, door de eigenaar werden geen verdere stappen ondernomen. Contact met het diensthoofd van de afdeling Stedenbouw, leert dat er een gesprek geweest is met de tweede beklagde, die het nodige ging doen om zich in regel te stellen, sindsdien vernam ze niets meer.

Op 04 oktober 2017 verklaart de eerste beklagde het volgende:

“(…) Ik ben de strafrechtelijke verantwoordelijke van de _____ en ben gemachtigd om een verklaring af te leggen. Bij deze ontvang ik een kopie van de herstellvordering van het college van Burgemeester en Schepenen. Ik ben hiervan reeds in kennis. Ik heb mijn advocaat hiervan reeds in kennis gesteld. In eerste instantie ben ik niet zinnens om aan de herstellvordering te voldoen. Ik verklaar mij nader. Het is zo dat ik met de stad _____ nog altijd in onderhandeling ben inzake de aankoop van een ander perceel grond. Indien ik dit perceel kan aankopen dan zou ik opzij van dit perceel een stukgrond aan de zijkant kunnen voorzien om de toegang tot de loods te verzekeren. Mocht de verkoop dan afgerond zijn dan ik voldoen aan de wettelijke vereisten. Tijdens een onderhoud met de dienst stedenbouw (in 2016) werd er mij beloofd dat er vaart ging worden gezet achter de verkoop van het perceel waardoor ik mij dan in orde ging kunnen zetten. Momenteel zijn

we oktober 2017 en is de verkoop nog steeds niet in orde. Ikzelf ben vragende partij om de verkoop zo snel mogelijk door te laten gaan zodat ik meteen het nodige kan doen om mij in regel te stellen. Ik vind het bijgevolg dan ook niet logisch om nu kosten te maken en dan later (als de verkoop dan toch doorgaat) weer kosten te maken. Zodoende zou ik twee maal moeten opdraaien voor dezelfde kosten. Ik wens te benadrukken dat ik zeker de zaken niet wil tegenwerken en graag tot een goede oplossing wil komen. Ik vind het alleen nutteloos om "zotte kosten " te maken wetende dat (bij de verkoop van het perceel dat ik wil kopen) ik zo ie zo de vigerende wetgeving zal naleven. Het gemeentebestuur is trouwens zinnens om de gehele omgeving te verkavelen. De situatie ter plaatse zal derhalve grondig veranderen. De verkavelingswerken zullen zo een danige impact hebben dat de wateroverlast grotendeels zal verdwijnen. Ik beloof nogmaals dat, wanneer de verkoop is geschiedt, ik meteen het nodige zal doen om mij in regel te stellen."

5. Terecht verbeterde de eerste rechter de einddatum van de incriminatieperiode van de telastlegging A naar 16 april 2019.

6. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Bij aanvang van de incriminatieperiode en tot 23 februari 2017 was er sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet 25 april 2014, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch aan de strafbaarheid bij inbreuk op de vergunningsplicht.

De handelingen vermeld onder de telastlegging A zijn ook na 22 februari 2017 nog steeds vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1.1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro. Als de verzwarende omstandigheid voor de professioneel van artikel 6.2.1., laatste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en tot 1 maart 2018: artikel 6.1.1., laatste lid) voorhanden is, is de toe te passen straf een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 2.000 euro tot 400.000 euro.

7. Net als de eerste rechter meent het hof dat de beide beklaagden moeten worden vrijgesproken voor wat betreft het nemen van de nodige maatregelen met het oog op het voorkomen van wateroverlast op de aanpalende percelen. Uit de dossiergegevens blijkt niet dat de beklaagden niet aan deze voorwaarde hebben voldaan. Ze voorzagen vier regenwaterputten van 25.000 liter en sloten het perceel aan op het rioleringsnetwerk. Het is niet uitgesloten dat de vastgestelde wateroverlast op het terrein van de firma het gevolg was van uitzonderlijke regenval en afkomstig van aanpalende landbouwpercelen.

8. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt:

“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, maar wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De beklaagde _____ is de zaakvoerder van de _____ een vennootschap actief in de onroerendgoedsector. Hij had de algemene leiding over de

bedrijfsvoering van deze vennootschap en beslissingsbevoegdheid, in het bijzonder over de naleving van de regels inzake de ruimtelijke ordening.

Binnen de rechtspersoon was er onvoldoende aandacht voor de naleving van de verplichtingen, opgelegd door de Vlaamse codex ruimtelijke ordening, wat een eigen strafrechtelijke fout van deze rechtspersonen is.

De voor de beklaagden bewezen verklaarde misdrijven werden wetens en willens gepleegd. Ze worden daarom allebei veroordeeld tot een straf.

9. De bewezen feiten zijn voor de beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen slechts een straf toepast (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagden leefden enkele voorwaarden niet na, die hen waren opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning (nu: omgevingsvergunning), verleend in hoger beroep door de deputatie. Hierdoor stelden ze hun eigen belangen boven deze die de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening, en de aanpalende percelen in het bijzonder. Bovendien pleegden de beklaagden de feiten in professioneel verband: is de zaakvoerder van de die op haar beurt het beheer van onder meer onroerende goederen als maatschappelijk doel heeft.

Dat er een KMO-zone zou worden aangelegd waarbinnen ook het perceel van de beklaagden gelegen is, waardoor de in de vergunning opgelegde voorwaarden niet meer van toepassing zouden zijn, is op zichzelf geen reden tot mildheid bij de straftoemeting. Deze KMO-zone is verschillende jaren na de vastgestelde overtredingen blijkbaar nog steeds niet gerealiseerd en het is helemaal niet zeker dat de in de vergunning opgelegde voorwaarden hierdoor zullen worden gewijzigd. Evenmin blijkt dat de stad hierover onduidelijk zou hebben gecommuniceerd, zoals de beklagde in conclusies stelt.

In het voordeel van de beklaagden houdt het hof wel rekening met hun blanco strafregister en met het gegeven dat uit de door hen voorgelegde stukken blijkt dat ze het herstel inmiddels dan toch vrijwillig hebben gerealiseerd (zie de stukken van de beklagde neergelegd op de rechtszitting van 19 november 2021). Dit blijkt overigens ook wel degelijk, en anders dan erin staat vermeld, uit de foto's bij het proces-verbaal van 2 augustus 2021 van de verbalisant ruimtelijke ordening (stuk 12, bundel rechtspleging voor het hof).

De door de eerste rechter opgelegde minimumgeldboete volstaat daarom als bestraffing voor elk van de beide beklaagden, waarvoor de eerste rechter terecht gewoon uitstel toestond telkens voor de helft.

Beide beklaagden voldoen daarvoor aan de wettelijke voorwaarden. werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf bedraagt. De werd nog niet veroordeeld tot een geldboete van 24.000 euro.

De gunst van het uitstel zal de beklaagden er bijkomend toe aanzetten om de toepasselijke regelgeving voortaan wel na te leven. De boeten volledig met uitstel opleggen zou daarentegen onvoldoende ontradend werken.

Uit niets blijkt dat de deels met uitstel opgelegde geldboete de beklagde sociaal zou declasseren, of zijn reclassering op onevenredige wijze zou belemmeren, zodat het hof niet ingaat op zijn vraag om hem de gunst van de opschorting te verlenen.

De geldboeten moeten met 70 deciemmen worden verhoogd, nu de door de beklaagden gepleegde feiten dateren van na 31 december 2016.

De voor door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf zet hem er voldoende toe aan de geldboete te betalen.

10. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de voor de beklaagden bewezen verklaarde onderdelen van de telastlegging A, die hen gemeen zijn.

Het hof bevestigt de veroordeling van de beklaagden tot het betalen van de bijdrage aan het Slachtofferfonds en het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, met dien verstande dat deze laatste bijdrage sinds 1 december 2021 na indexatie 22 euro bedraagt.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof elk van de beklaagden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 50,45 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in beide aanleggen met 10 %.

11. Zoals hiervoor al aangehaald, blijkt zowel uit de door op 19 november 2021 neergelegde stukken als uit de foto's bij het proces-verbaal van 2 augustus 2021 dat het herstel werd gerealiseerd en dus zonder voorwerp is.

12. De eerste rechter heeft terecht de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat ingevolge het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, van 23 december 2019 definitief vaststaat dat
en de ;schuldig zijn aan de telastlegging A, voor wat betreft het groenscherf en het oorspronkelijk maaiveld.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

op strafgebied:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn beslissingen, met dien verstande en met die enkele wijzigingen dat:

- de vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure voor elk van beide beklagden telkens 50,45 euro bedraagt, in plaats van 50 euro;
- de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand voor elk van beide beklagden 22 euro bedraagt, in plaats van 20 euro;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg en waartoe de beklagden hoofdelijk zijn gehouden, opnieuw worden begroot op 312,20 euro.

veroordeelt de beklagder en de hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in hoger beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 194,04 euro in beroep;

wat betreft de herstellvordering:

stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Kosten eerste aanleg:

Dagv. beklaagden:	€ 53,82
Hypoth. inschr.:	€ 230,00
	<hr/>
	€ 283,82
+ 10 %:	€ 28,38
	<hr/>
Totaal:	€ 312,20

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 39,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 27,70
Dagv. 2e bekl.:	€ 27,70
	<hr/>
	€ 176,40
+ 10 %:	€ 17,64
	<hr/>
Totaal:	€ 194,04

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer Bart Meganck, als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **24 december 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

